

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

התובעים:

1. מ.י.

2. ע.ג.

ע"י ב"כ עו"ד יניב גביש

נגד

הנתבעות:

1. מדינת ישראל-איגוד ההתעמלות

ע"י ב"כ עו"ד שרה פריש ואח'

2. הועד האולימפי בישראל (580040707)

ע"י ב"כ עו"ד נשיץ ברנדס אמיר ושות'

5. מכון וינגייט לחינוך גופני ולספורט

ע"י ב"כ עו"ד חיים זליכוב ואח'

פסק דין

"Citius, Altius, Fortius"

Pierre de Coubertin.

רקע וטענות הצדדים

1. בפניי תביעת נזיקין בעקבות פציעות ספורט של התובעים. התובעים, ילידי שנת 1996, ספורטאים בהתעמלות מכשירים, טוענים שנותרו נכים כתוצאה מעומס אימונים שבו היו נתונים והיעדר פיקוח והשגחה רפואיים מקצועיים מתאימים. השניים החלו את אימוניהם בגיל 6 כל אחד באזור מגוריו וגם אם סיפורם אינו זהה הרי שיש בהם נקודות השקה רבים. כך לדוגמא כבר בשלב מוקדם (תובע 1 בשנת 2012 ותובע 2 בשנת 2010 חוו פציעות ונותחו בשל כך ולאחר תהליכי שיקום שבו להתאמן ולהתחרות. בשנת 2014 ביום הגיעם לגיל 18 הפכו מקטינים לבגירים והמשיכו באימוניהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

2. התביעה הגישה חוות דעת מומחה מטעמה ולפיה לתובע 1 נותרה נכות צמיתה בשיעור של 25% בגין פגיעותיו בכתף ימין וכן 10% בגין צלקת, ו-25% בגין פגיעותיו בכתף שמאל ו-10% בגין צלקת, ולתובע 2 נותרה נכות צמיתה בשיעור של 20% בגין פגיעותיו בכתף שמאל.

3. נתבעת 1 מדינת ישראל איגוד ההתעמלות, נתבעת 2 הוועד האולימפי. נתבע 3 – תאגיד סטטוטורי - המכון הלאומי למצוינות בספורט - מכון וינגייט – אחראי על הדרכה הכשרה ואימונים של התובעים. הנתבעים מתכששים לחבות, ולחילופין הגישו חוות דעת מומחה מטעמם ממנה עולה כי לתובעים נכות צמיתה בשיעור של 10% בלבד לכל אחד.

4. בית המשפט מינה מומחה מטעמו ממנה עולה כי לתובע 1 נכות צמיתה בשיעור של 10% בגין הנכות בכל כתף ובסה"כ נכות משוקללת בשיעור של 23.5%, ולתובע 2 נכות צמיתה בשיעור של 15% בגין הפגיעה בכתף שמאל וכן 5% בגין הצלקת ובסה"כ נכות משוקללת צמיתה בשיעור של 19.25%. הצדדים הגישו תחשיבי נזק, ובית המשפט נתן לצדדים הצעה שלא השתכללה לכדי הסדר פשרה והתיק נקבע להוכחות.

5. דיוני ההוכחות התקיימו ביום 07.02.24 בו העידו התובעים; ביום 18.04.24 בו נחקר בחקירה נגדית המומחה מטעם התביעה ד"ר גיל לאנה; ביום 11.09.24 בו נחקר מומחה בית המשפט, ד"ר אורן אריאל. אחריו נחקרו מר גילי לוסטינג מנכ"ל הוועד האולימפי, מר בדיר אדם, ד"ר אילן ענר מומחה מטעם ההגנה, וד"ר אייל שרגל מנהל מרכז הספורט ומחקר וינגייט; וביום 16.02.25 בו העיד עד נתבעת 1 מר משה יצחק ואחריו העידה הגב' לובה גליציה עדה מטעם נתבע 5.

טענות התובעים

6. לטענת ב"כ התובעים המלומד, הנתבעים (איגוד ההתעמלות, הוועד האולימפי ומכון וינגייט) העדיפו את הישגי הנבחרת והשתתפות בתחרויות על פני בריאותם הגופנית של התובעים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

7. למרות תלונות חוזרות ונשנות על כאבים בכתפיים ובגפיים, התובעים הופנו לטיפול פיזיותרפיה בלבד ולא נשלחו לבדיקות אצל אורתופד או רופא ספורט במשך שנים רבות (משנת 2008 ועד 2016).

8. התובעים קיבלו טיפולי פיזיותרפיה כהמלצת רופאי הנתבעות, אך ללא הטבה במצבם. הנתבעים נמנעו מלערוך בדיקות רפואיות שנתיות מקיפות כנדרש בחוק הספורט ובתקנותיו, ובפרט בדיקות אורתופדיות שהיו יכולות לאבחן את הקרעים בכתפיים בטרם הפכו לבלתי הפיכים.

9. התובעים סמכו על הנתבעים כמי שאמונים על בריאותם, והאמינו כי אם מאפשרים להם להמשיך להתאמן ולהתחרות, סימן שמצבם הרפואי תקין. הנתבעים שיתפו את הספורטאים בתחרויות מבלי שווידאו את כשירותם הרפואית כנדרש, ויש בכך הפרת האחריות כלפי ספורטאים קטינים, חוסר שקיפות והימנעות מפיקוח רפואי הולם.

10. בשל האימונים האינטנסיביים והעדר הטיפול הרפואי המונע, גופם של התובעים קרס, מה שהוביל לנכויות משמעותיות, ניתוחים מורכבים בכתפיים וצורך עתידי בהחלפת מפרקים. התובעים נאלצו לפרוש מעיסוקם כמתעמלים מקצועיים ואיבדו את מקצועם והכשרתם הספורטיבית.

11. מומחה מטעם בית המשפט אישר, כי קיים קשר סיבתי בין המאמצים האינטנסיביים בשנות החברות בנבחרת, לבין הנזקים הרפואיים שנגרמו. התובעים טוענים כי מעולם לא הסכימו לחשוף עצמם במודע לנזקים אלו, וכי לא הבינו את חומרת מצבם בזמן אמת עקב הסתמכותם על המאמנים והצוות.

טענות נתבעת 1

12. לטענת ב"כ הנתבעת המלומד, ענף התעמלות המכשירים כרוך בסיכון מובנה ובלתי נפרד לפציעות ושחיקה גופנית. המדובר בעובדה ידועה על ידי אנשי מקצוע, ביניהם רופאת הסגל האולימפי והפיזיותרפיסט אדם בדיר, אשר העידו על שכיחות גבוהה של פגיעות כתף בענף זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

13. התובעים, שעסקו בספורט מגיל צעיר כספורט הישגי, היו מודעים לסיכונים אלו ובחרו במסלול זה מרצונם החופשי. הנתבעת טוענת כי התובעים התאמנו לעיתים תוך התעלמות מכאבים ולא דיווחו באופן מלא על מצבם, ולכן אין להטיל את האחריות לפציעותיהם על האיגוד.

14. הנתבעת טוענת עוד כי קיימה את חובותיה לפי חוק הספורט, כולל ביצוע בדיקות שנתיות שהתירו לתובעים להמשיך להתאמן. האיגוד אינו גוף רפואי ואינו המטפל הישיר, אלא גוף המתווה מדיניות ומפנה לגורמים מקצועיים. הנתבעת טוענת כי האיגוד הסתמך על המלצות אנשי המקצוע בשטח כגון מאמנים, פיזיותרפיסטים ורופאים.

15. ההחלטה להתמקד בטיפול שמרני בפיזיותרפיה, לפני פנייה להליכים פולשניים, ניתוחים או MRI, היא פרקטיקה רפואית מקובלת ואחראית, ואינה מהווה רשלנות. התובעים טופלו על ידי גורמים רפואיים ומקצועיים חיצוניים, כגון רופאי מכון וינגייט ופיזיותרפיסטים פרטיים, ואם נפל פגם בשיקול הדעת הרפואי, האחריות מוטלת עליהם ולא על האיגוד.

16. התובעים לא הוכיחו כי הפניה מוקדמת יותר לאורתופד, הייתה מונעת את הנזק או משנה את התוצאה הסופית. יתירה מזו, המומחים, כולל המומחה מטעם בית המשפט, לא קבעו קביעה פוזיטיבית לפיה התנהלות רפואית אחרת הייתה מונעת את הנכות, ולכן מדובר בספקולציה בלבד.

17. נתבעת מס' 1 מצטרפת לטענות נתבעת מס' 3 בעניין העדר חבות, אשם תורם בלעדי של התובעים וטענות לעניין גובה הנזק והפיצוי. ככל שקיימת רשלנות, היא נובעת מגורמים רפואיים ומקצועיים אחרים, מה שמנתק את הקשר הסיבתי להתנהלות האיגוד.

טענות נתבעת 2

18. לטענת ב"כ נתבעת 2 המלומד, תובע 2 לא היה שייך לוועד האולימפי בשום שלב, ולפיכך מתייחס נתבע 2 לתובע 1 בלבד, שעמו אגב מעולם לא התקיימו יחסי עובד-מעביד. המלגות שקיבל התובע שולמו עלידי הקרן לעידוד ספורטאים שהיא אישיות משפטית נפרדת ("הקדש") והוועד שימש רק כצינור להעברת הכספים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

19. הוועד האולימפי אחראי אך ורק על ארגון משחקים רב-ענפיים, כמו האולימפיאדה, המתרחשים אחת לארבע שנים. בשאר הזמן, הספורטאי פועל תחת אחריותן הבלעדית של האגודה והאיגוד הרלוונטיים, שהם אלו שמאמנים, מדריכים ומבטחים אותו. הנתבעת טוענת עוד כי חוק הספורט והתקנות מכוחו, המטילים חובות לביצוע בדיקות רפואיות, חלים על אגודות ואיגודים המארגנים תחרויות, ולא על הוועד האולימפי.

20. הנתבע טוען, כי טענת התובע כאילו היה מיועד לאולימפיאדת טוקיו 2020 היא שקרית. התובע היה חבר בסגל הנמוך ביותר ומעולם לא לקח חלק באירוע רב ענפי תחת אחריות הוועד. התובע בחר במודע להשמיט מידע על כאביו בשאלונים רפואיים עליהם חתם. למרות המלצות מפורשות בסיכומי ביקור רפואיים לערוך בירור אורתופדי, התובע בחר שלא לעשות זאת משיקוליו שלו.

21. פציעות ספורט, ובמיוחד בענף אינטנסיבי כהתעמלות מכשירים, הן חלק מסיכון טבעי וסביר שהספורטאי לוקח על עצמו. הטלת אחריות במקרה של פציעת ספורט ללא הוכחת רשלנות ספציפית, תביא להצפת בתי המשפט ולפגיעה אנושה בעולם הספורט. מצופה מספורטאי מקצועי ליזום פנייה לטיפול רפואי כאשר הוא סובל מכאבים, ולא להמתין להפניה מגורם חיצוני.

טענות נתבעת 5

22. ב"כ הנתבעת המלומדים טוענים, כי פגיעות התובעים הן התממשות של סיכון סביר ואינהרנטי לפעילות ספורט הישגית בכלל, ובענף התעמלות המכשירים בפרט. על פי המדיניות המשפטית ובהסתמך על הלכת ועקנין, אין להטיל אחריות בגין סיכונים טבעיים ורגילים הכרוכים בפעילות ספורטיבית.

23. התובעים עסקו בספורט מגיל צעיר, הכירו את רמת האינטנסיביות והיו מודעים או שהיה עליהם להיות מודעים לשיעור הפציעות הגבוה בענף. הנתבעת טוענת עוד כי תובע 1 לא דיווח באופן עקבי על כאבים בכתפיים בבדיקות רפואיות שבוצעו לאורך השנים, ולעיתים אף גילה טפח וכיסה טפחים בשאלונים שמילא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

24. תובע 1 נושא באחריות הראשונית לפנייה לטיפול רפואי כשחש במיחושים. התובע הוא אדם מחונן, ולא ניתן לקבל את טענתו כי לא הבין את מצבו או את ההנחיות שקיבל.

25. כחבר סגל אולימפי, עמדו לרשות תובע 1 כלל שירותי המעטפת הרפואית של מכון וינגייט - רופאים, פיזיותרפיסטים וכו', והוא יכול היה לפנות אליהם בכל עת. מעדות הרופאה האולימפית, עולה כי ספורטאים הישגיים נוטים לעיתים קרובות להסתיר פציעות מתוך מוטיבציה להגיע לתחרויות, ואין להטיל את האחריות לכך על המכון.

תשובת התובעים לסיכומי נתבעת 1

26. התובעים טוענים כי האחריות לנזקיהם מוטלת על איגוד ההתעמלות, לא בשל עצם הסיכון הטבעי בענף, אלא בשל התעלמות מתמשכת מתלונות על כאבים. לטענתם, האיגוד פעל באופן בלתי מקצועי כשלא עצר את הפעילות ולא ביצע בירור מעמיק למרות סימני אזהרה ברורים לאורך שנים.

27. לטענת התובעים, האיגוד אינו צופה מן הצד או גוף אדמיניסטרטיבי בלבד. הוא ניהל את מסגרת האימונים, קבע את המעטפת הרפואית, הפנה לבדיקות והתנה השתתפות בתחרויות בקבלת אישור רפואי. למרות תיעוד רפואי על כאבי כתפיים מזה תקופה ארוכה והופעת כאבים בזמן הרמת ידיים, התובע קיבל אישור להמשיך פעילות מלאה בעומסים חריגים.

28. ד"ר אורן אריאל אישר כי היה מקום להפנות את התובע לאורתופד בשלב מוקדם יותר, וציין כי לו היה נחשף למלוא חומרת הממצאים, היה ממליץ להפסיק את הפעילות הספורטיבית. התובעים טוענים כי הקשר הסיבתי הוכח במאזן ההסתברויות: היו תלונות חוזרות, הבירור לא בוצע בזמן, האימונים נמשכו בעומס, ולבסוף נגרם נזק שהצריך ניתוחים והותיר נכות.

29. התובעים מבקשים מבית המשפט לקבוע כי איגוד ההתעמלות נושא באחריות לנזקיהם יחד עם יתר הנתבעים, מאחר שאפשר את המשך הפעילות חרף סימני האזהרה ולא מנע את החמרת הנזק.

תשובת התובעים לסיכומי נתבעת 2

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

30. התובעים דוחים את ניסיון הוועד האולימפי להציג את עצמו כצינור כספי בלבד להעברת מלגות. לטענתם, הוועד הוא הגורם המפקח והאחראי על המערך הרפואי שניתן לספורטאי והמספק את המעטפת הרפואית, והוא זה שמאשר את המשך התמיכה הכלכלית על בסיס דיווחי האימונים והמצב הרפואי. התובעים טוענים כי המערכת העדיפה הישגים על פני בריאות. צוין כי מנכ"ל הוועד הודה בבית המשפט שספורט הישגי זה לא בריא וכי המערכת פועלת בשיטה של הכשרה למטרה תוך מתן טיפול שמרני רק כדי להגיע לתחרות, ודחיית ניתוחים לסוף הקריירה.

31. מומחה בית המשפט, ד"ר אורן, קבע כי לנוכח תלונות כרוניות על כאבים החל מ-2014, היה על המערכת לבצע בירור אורתופדי מעמיק (כגון MRI) ולא להסתפק בפיזיותרפיה בלבד. נטען כי למרות שהוועד יצר מצג של מעטפת מלאה, בפועל לא היה גורם מתכלל שחיבר בין תלונות הספורטאי לבין הצורך בבירור רפואי מעמיק.

32. התובעים מדגישים, כי המידע הרפואי על כאבים היה ידוע למערכת בזמן אמת ותועד כבר ב-2014 על ידי רופאת הסגל, שזיהתה סימנים מקדימים של פגיעה בכתפיים. תובע 1, שהיה קטין בתחילת דרכו, סמך באופן מלא על אנשי המקצוע של הוועד כאוטוריטה רפואית ולא יכול היה להטיל ספק באישורי הכשירות שניתנו לו. התובעים מבקשים מבית המשפט, לדחות את טענות הוועד האולימפי ולקבוע כי הוא נושא באחריות מלאה לנזקי התובע עקב הזנחת בריאותו לטובת השגת הישגים.

תשובת התובעים לסיכומי נתבעת 5

33. בניגוד לניסיונו של מכון וינגייט להציג עצמו כתחנת שירות טכנית ופסיבית, הראיות מלמדות כי המכון שימש כגוף הרפואי המקצועי שליווה את ספורטאי העילית לאורך שנים. התובעים מלינים על כך שמצד אחד הוא מתפאר במעטפת הרפואית והמקצועית שהעניק, ומצד שני מתנער מאחריות וטוען להיעדר חובת זהירות כלפי הספורטאים.

34. המסמכים הרפואיים של המכון עצמו מתעדים תלונות חוזרות על כאבי כתפיים של התובע 1 כבר משנת 2014. חרף זאת, לא בוצע בירור אורתופדי בזמן והתובע הוגדר ככשיר לכל פעילות. ד"ר אורן אריאל, אישר בחקירתו כי היה על המכון להפנות את התובע לאורתופד כבר בשנת 2015, וקבע כי הטיפול שניתן היה חסר ולא נכון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

35. התובעים מדגישים, כי הסיכון לפגיעות כתפיים בקרב מתעמלי מכשירים ובמיוחד בטבעות, מוכר בספרות הרפואית, ולכן היה מצופה מהמכון לגלות רגישות גבוהה יותר לתלונות. התובעים דוחים את הניסיון לגלגל את האחריות לכתפי (תרתי משמע) הספורטאי הצעיר. התובע העיד כי הסתמך באופן מלא על קביעות הרופאים בוינגייט והניח שאם הם מאשרים לו להתאמן, הכל בסדר.

36. אי ביצוע הבירור בזמן, מנע את האפשרות לדעת אם ניתן היה להימנע מהניתוחים, דבר המהווה נזק ראייתי. המשך האימונים האינטנסיביים תחת עומס וכאב החמיר את הנזק עד כדי צורך בניתוחים ונכות צמיתה. התובעים טוענים כי טענת המכון להרחבת חזית חסרת יסוד, שכן הכשל באבחון ובטיפול עמד בלב התביעה מראשיתה.

תשובת נתבעת 5 לסיכומי התשובה של התובעים.

37. לטענת הנתבעת, סיכומי התשובה של התובעים מהווים ניסיון פסול להכשיר מקצה שיפורים בתביעתם, שבמסגרתו הם מנסים להשלים חסר ראייתי מהותי בתביעה. חסר זה מתבטא בהיעדר חוות דעת רפואית המבססת טענת רשלנות רפואית מצד מכון וינגייט. התובעים לא צירפו לכתב התביעה חוות דעת רפואית לביסוס טענת רשלנות רפואית, ובחוות הדעת של ד"ר גיל לאנה לא היה רמז לסטיית הצוות הרפואי מסטנדרט זהירות כלשהו. כמו כן, בחוות הדעת לא נקבע דבר לגבי סטנדרט רפואי שהופר, מעשה או מחדל של הנתבע, או קשר סיבתי רפואי לנזקי התובעים.

38. בהיעדר חזית מחלוקת ברורה, הנתבע לא יכול היה להגיש חוות דעת שתהדוף טענה עלומה לרשלנות רפואית. הנטל להוכחת רשלנות רפואית מוטל על התובעים, ולנתבע זכות לדעת בבירור מהי הטענה המופנית כלפיו. תקנה 87(א) **לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018**, קובעת כי בעל דין המבקש להוכיח עניין שברפואה יצרף לכתב טענותיו חוות דעת מומחה. בהיעדר חוות דעת כזו, התובע לא יוכל לעמוד בנטל ההוכחה, ודינה של תביעה כזו דחייה לגופה.

39. חוות דעת רפואית היא המסגרת הדיונית והמהותית המגדירה את גדר המחלוקת הרפואית, לרבות הסטנדרט הרפואי הנטען, הסטייה ממנו, מועד התרחשותה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

והקשר הסיבתי לנזק. בהיעדר חוות דעת רפואית מתאימה, התובעים לא הרימו את הנטל להוכיח את טענתם.

40. הנתבע הפנה למחדלי התביעה כבר בכתב הגנתו, וציין כי לא צורפה חוות דעת רפואית ערוכה כדין. למרות זאת, התובעים לא תיקנו את מחדליהם ולא הגישו חוות דעת רפואיות המצביעות על מחדלים רפואיים מצד הנתבע. ד"ר אריאל אורן מונה על ידי בית המשפט כדי להכריע בסוגיית הנזק בלבד, וחוות דעתו לא נועדה להשלים חוסר ראייתי עבור התובעים בנוגע לרשלנות רפואית. הנתבע התנגד לשאלות בסוגיית החבות שנשאלו את המומחה במסגרת חקירה חוזרת, בטענה לכשל פרוצדורלי והרחבת חזית אסורה.

41. הנתבע טוען כי הפגם הפרוצדורלי הוא מהותי, שכן לו הייתה מונחת בפני בית המשפט טענת רשלנות רפואית מגובה בחוות דעת מומחה, הוא היה מתגונן מפניה במסגרת חוות דעת מומחה מטעמו. תקנה 137 לתקנות סדר הדין האזרחי קובעת כי בית המשפט לא יידרש לעניין שברפואה שאינו מעוגן בחוות דעת מומחה.

42. גם אם ניתנו לתובעים שירותים רפואיים או פרא-רפואיים כחברי סגל אולימפי, אין בכך כדי להפוך את מכון וינגייט לאחראי לבריאותם או לפטור את התובעים מהחובה להוכיח סטייה קונקרטית מסטנדרט רפואי סביר וקשר סיבתי לנזק הנטען. טענת התובעים כי היה על הנתבע לעצור את המשך העומס היא טענה רפואית מובהקת שלא נתמכה בחוות דעת רפואית.

43. כמו כן התובע נמנע מלדווח באופן עקבי על כאבים בכתפיים, וכי במקום שבו נמצאו ממצאים בבדיקות במכון וינגייט, ניתנו לו המלצות מתאימות בזמן אמת, לרבות חיזוק חגורת הכתפיים וטיפול פיזיותרפיה. טענת התובעים לנזק ראייתי משוללת יסוד, שכן היה עליהם להוכיח באמצעות חוות דעת רפואית שבירור מוקדם יותר היה מונע את הנזק הנטען.

דיון והכרעה

עולת הרשלנות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

האם מעשיהן או מחדליהן של הנתבעות עולים כדי רשלנות כמשמעותה של זו
בפקודת הנזיקין?

הפיכת נטל הראיה

44. התובעים טוענים כי על הנתבעים הנטל להוכיח כי לא התרשלו, וזאת מכוח חובותיהם בחוק הספורט, בתקנות לפיו, מכוח חוק וינגייט ומכוח מבחני השכל הישר וההיגיון, שכן להם השליטה בנהלים ובתיקים הרפואי של התובעים. בנוסף, הם טוענים כי ככל שהנתבעים טוענים שהתובעים היו כשירים להתאמן, עליהם להוכיח בממצאים רפואיים כי נעשו להם הבדיקות וכי נמצאו כשירים בזמן אמת על ידי רופאים אורתופדיים המתמחים ברפואת ספורט.

45. התובעים מוסיפים ומציינים כי מאחר שהמסמכים והתרשומות הרפואיות מצויים בשליטתם הבלעדית של הנתבעים, יש מקום להפעיל את הכלל הראייתי המטיל על הנתבעים את הנטל להביא ראיות הנמצאות רק בידיעתם ובשליטתם. כמו כן, לטענתם, משנמצא שהנתבעים הפרו חובות חקוקות, עליהם הנטל להוכיח כי מחדלם זה לא גרם לנכותם של התובעים. לבסוף, התובעים טוענים כי הנתבעים גרמו להם לנזק ראייתי על ידי העדר או העלמת רישום רפואי רציף בזמן אמת.

46. הנתבעים מדגישים את הכלל הבסיסי המוציא מחברו עליו הראיה וטוענים כי הנטל להוכחת רשלנות רפואית מוטל כולו על שכם התובעים. מכון וינגייט טוען כי התובעים לא הרימו את נטל ההוכחה ולא הניחו תשתית ראייתית מינימלית נגדו, שכן לא צירפו לכתב התביעה חוות דעת רפואית המבססת סטייה מסטנדרט רפואי סביר או קשר סיבתי לנזק הנטען. לטענת המכון, בהיעדר חוות דעת מתאימה לביסוס הרשלנות, התובעים אינם יכולים להוכיח עניין שברפואה ודין התביעה נגדו להידחות.

47. איגוד ההתעמלות טוען אף הוא כי התובעים לא הרימו את נטל ההוכחה המוטל עליהם להוכיח את יסודות עוולת הרשלנות, ובמיוחד את הקשר הסיבתי בין אי-ההפניה המוקדמת לאורתופד לבין הנזק הנטען. האיגוד מדגיש כי טענה זו היא טענה רפואית מובהקת שנותרה ללא כל תמיכה ראייתית בחוות דעת רפואית. לשיטתו, התביעה כולה מבוססת על ספקולציות של מה היה אילו ומבחן התוצאה, שאינם יכולים להוות תחליף לנטל ההוכחה המוטל על התובעים במשפט אזרחי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

48. לעניין הנזק הראייתי, זה נגרם כאשר מחמת התנהגות המוזיק, נגרעת מן הניזוק ראייה שהיא בעלת פוטנציאל להוכחת טענה יסודית בתביעתו. בהתאם לדוקטרינה זו, במקרה שבו התנהגותו של הנתבע היא זו ששללה מן התובע את היכולת להוכיח את מרכיביה של עילת תביעתו נגד מי שגרם לו נזק, יועבר נטל השכנוע באותו עניין מכתפיו של התובע לכתפי הנתבע, כך שאם בסוף המשפט כפות המאזניים ייוותרו מעוינות, יזכה התובע בתביעה בגין הנזק הישיר (ראו ע"א 7905/98 **Aerocon C.C.**).
נ' הוק תעופה בע"מ, פ"ד נה(4) 387, 399-400 (2001); אריאל פורת ואלכס שטיין "דוקטרינת הנזק הראייתי: ההצדקות לאימוצה ויישומה במצבים טיפוסיים של אי-ודאות בגרימת נזקים" עיוני משפט כא, 191, 249 (1998).

49. החסר הראייתי צריך להיות נוגע לעובדות השנויות במחלוקת בין הצדדים, וכי אילולא החסר – ניתן היה להוכיח את הטעון הוכחה על פי דין. השימוש בדוקטרינה מוגבל בדרך-כלל למקרים של "תיקו ראייתי", קרי כאשר לא ניתן לייחס עדיפות ראייתית למי מבעלי הדין (ראו ע"א 2809/03 **פלוגי נ' הסתדרות מדיציניית הדסה**, [פורסם בנבו] פסקה 19 (7.2.2005) וע"א 10218/08 **אברמובסקי נ' ד"ר אפרים** [פורסם בנבו, 23.08.2012]). לא מצאתי כי התנהגות הנתבעים מנעה מידע במכוון מהתובעים ומשכך לא מתקיימת דוקטרינת החסר הראייתי ולפיכך נטל ההוכחה מוטל על התובעים.

50. עוולת הרשלנות מוסדרת, מבחינה נורמטיבית, בסעיף 35 לפקודה הקובע, כי:

א. "עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות – הרי זו התרשלנות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולת עושה עוולה."

סעיף 36 לפקודה מסדיר את גבולות חובת הזהירות וקובע, כי:

ב. "החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

**מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה
או ממחדל המפורשים באותו סעיף".**

81. שלושה יסודות לעוולת הרשלנות: קיומה של חובת זהירות (מושגית וקונקרטית) על המזיק כלפי הניזוק; הפרתה של חובת הזהירות, קרי – התרשלות; ונזק. (ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד לז(1), 113, 122 (1983)). המזיק-המעוול, יחוב בנזיקין, אם גרם לנזק באשמו (סעיף 64 לפקודה). בהלכה הפסוקה, קיימות גישות שונות באשר למידותיה ומלבושיה המשפטיים של האחריות ברשלנות, במיוחד הכלים להוכחת תנאי היסוד לאחריות (ההתרשלות וחובת הזהירות) ומרכיביהם. (ראו ע"א 2625/02 נחום נ' דורנבאום, פ"ד נח(3), 385, 408 (2004); ע"א 10078/03 שתיל נ' מדינת ישראל, (19.3.2007); ע"א 2061/90 מרצלי נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1), 802, 809 (1993); ע"א 878/06 טרויהפט נ' עטיה, (4.1.2009); ע"א 9313/08 אופנברג נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה תל-אביב-יפו, (7.9.2011); ע"א 4486/11 פלוני נ' פלוני, (15.7.2013)).

82. לפי גישה אחת, המבחן לקיום חובת הזהירות הוא מבחן הצפיות, ויש להבחין בין חובת זהירות מושגית לחובת זהירות קונקרטית. לפי הגישה האחרת, קיומה של חובת הזהירות נבחן כמקשה אחת, באמצעות מבחן הקרבה (Proximity) או הרעות (Neighborhood) בין המזיק לניזוק, בנוסף לבחינה האם הוגן, צודק וסביר שתוטל חובת זהירות נורמטיבית על המזיק. ויודגש: חרף ההבדלים בין הגישות דנן, משלבות שתיהן שיקולי מדיניות בעיצובה של חובת הזהירות הנורמטיבית על המזיק.

83. במסגרת בחינת חובת הזהירות המושגית נבחן האם מתקיימת החובה להיזהר בין סוג המזיק לסוג הניזוק כאשר הבחינה היא אבסטרקטית ונערכת בלא להתחשב בנסיבותיו הספציפיות של העניין שבפנינו. חובת הזהירות הקונקרטית נבחנת בשני שלבים, כאשר בשלב הראשון עלינו לשאול האם אדם סביר יכול היה לצפות את אפשרות התרחשותו של הנזק הנטען בנסיבותיו הספציפיות של המקרה שבפנינו. בשלב שני עלינו לשאול האם גם צריך היה אדם סביר לצפות את קרות הנזק, כאשר השאלה השנייה נבחנת במסגרת שיקולי מדיניות משפטית, לאמור האם אנו רואים את הסיכונים הנוצרים כתוצאה מפעולה מסוימת כבלתי סבירים עד שיש להטיל בגינם אחריות על העושה אותם, כאשר אנו יוצאים מתוך נקודת הנחה כי לא כל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

סיכון אשר ניתן לצפותו בהכרח שגם נידרש לצפותו ולמונעו (וראו ע"א 333/56 סולל בונה בע"מ נ' מאיר נציה ו-דוד בן-יחזקאל, יב 619 (29/04/58)). הדין אינו מחייב את החב חובת זהירות לנקוט בכל אמצעי הזהירות האפשריים על מנת שלא ייגרם נזק, אלא באמצעים הסבירים למניעתו בנסיבות העניין (ראו עא 559/77 - חיים למפרט נ' מדינת ישראל (14/05/79)).

84. האחריות לבריאותם ושלומם של ספורטאים ומתאמנים מוטלת על גופי הספורט המארגנים והמאמנים מכוח חובת זהירות מושגית, כאשר פגיעות ספורט טבעיות ואינהרנטיות מהוות סיכון סביר שאינו מקים חבות בנזיקין, אלא אם כן הוכחה התרשלות ספציפית (כגון הימנעות מביצוע בדיקות רפואיות או מתן הנחיות מזיקות) העשויה לעלות כדי רשלנות רפואית או מקצועית.

85. על פי ההלכה הפסוקה, קיימת חובת זהירות מושגית ברורה של מארגני פעילות ספורטיבית, איגודים, עמותות ספורט ומאמנים כלפי הספורטאים והמתאמנים הפועלים במסגרתם. חובה זו דורשת מהם לנקוט אמצעי זהירות סבירים כדי להבטיח את שלומם של המשתתפים.

דיני הנזיקין אינם מטילים אחריות מוחלטת בגין כל נזק או פציעה. פציעות ספורט טבעיות, שכיחות ואינהרנטיות לפעילות כגון מתיחת שריר, נפילה רגילה או פגיעות סחוס וגידים אופייניות, מוגדרות כסיכון סביר שהמשתתף מקבל על עצמו, ואינן מקימות חובת זהירות קונקרטית או חבות בנזיקין, כל עוד לא נלווה אליהן מפגע בלתי סביר או התרשלות של המארגנים. ת"א (שלום בת ים) 57480-01-16 פלונית נ' עירית קרית אונו (15.08.2021), ע"א 145/80 שלמה ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש, לז(1) 113 (09.11.1982), ת"א (שלום ק"ג) 39080-05-18 פלוני נ' עירית קרית גת (06.08.2020).

86. השאלה אם פגיעה מתמשכת כמו קרע בגיד או בסחוס נובעת מרשלנות תלויה בנסיבות הקונקרטיות. אם הגורמים המקצועיים או הרפואיים מטעם גוף הספורט התרשלו בתפקידם – למשל, על ידי הימנעות מביצוע בדיקות רפואיות נדרשות, התעלמות מתלונות על כאבים, או מתן הנחיה להמשיך להתאמן ולשחק למרות פציעה קיימת ובכך גרמו להחמרת הנזק – תתגבש אחריות בעוולת הרשלנות. במקרים אלו, הטיפול הרפואי או המעקב המקצועי הלקוי עשויים להיבחן תחת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

אמות המידה של רשלנות רפואית או מקצועית וכן הפרת חובת המיומנות והזהירות הסבירה. (ת"א 1840-03 מ. ל. נ' מועדון הכדור-רגל מכבי B "בזק" תל אביב ואח' (11.05.17)), ת"א (מחוזי חי') 4409-02-14 פלוני נ' איגוד האגרוף בישראל (10.04.2018), סעיף 325 | חוק העונשין, תשל"ז-1977, אמנון כרמי בריאות ומשפט (2013) | פרק א: רשלנות.

87. בטרם חקיקתו של חוק המכון הלאומי למצוינות בספורט (מכון וינגייט), תשע"ז-2017, פעל מכון וינגייט כעמותה רשומה פרטית, ואחריותו המשפטית והנזיקית נבחנה על פי דיני הנזיקין הכלליים וחוק הספורט, תשמ"ח-1988, תוך שבית המשפט העליון החיל עליו חובות מוגברות כגוף דו-מהותי בעל אופי ציבורי.

88. בטרם כניסתו לתוקף של חוק התיאגוד בשנת 2017, מכון וינגייט לא פעל כתאגיד סטטוטורי אלא היה מאוגד כעמותה רשומה, שהיוותה גוף הנתמך על ידי משרד האוצר ומשרד התרבות והספורט. (ראו סעי' (אזורי ת"א) 2985-12-17 הילה דוידוב - מכון וינגייט לחינוך גופני ולספורט (30.05.2019)).

89. על אף היותו עמותה רשומה שהיא ישות פרטית, בתי המשפט סיווגו את המכון כגוף דו-מהותי בשל אופיו הציבורי, תפקידו הבלעדי בריכוז ענפי הספורט והסתמכותו על תקציבים ציבוריים. כפועל יוצא מכך, הוחלו עליו חובות מן המשפט הציבורי כגון הגינות, סבירות, שוויון ומניעת ניגוד עניינים מוסדי, עוד בטרם הוסדר מעמדו בחוק ספציפי. בג"ץ 6976/05 המכללה לחינוך גופני ע"ש זינמן במכון וינגייט בע"מ נ' משרד החינוך, התרבות, המדע והספורט (11.08.2009).

90. בכל הנוגע לבדיקות רפואיות תקופתיות של ספורטאים שהתאמנו במתקני המכון, נקבע בפסיקה כי האחריות המשפטית הישירה לביצוע הבדיקות מכוח חוק הספורט מוטלת על איגודי הספורט השולחים את הספורטאים, ולא על מכון וינגייט כגוף מארח או כמבצע טכני של הבדיקות, אלא אם הוכחה התרשלנות קונקרטית של רופאי המכון. (ת"א (מחוזי חי') 4409-02-14 פלוני נ' איגוד האגרוף בישראל (10.04.2018)).

ומן הכלל אל הפרט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

91. אין ספק כי חלה חובת זהירות מושגית על הנתבעות כלפי הספורטאים. נשאלת השאלה האם הפרו את חובת הזהירות הקונקרטית כלפי התובעים.

92. תובע 1 החל להתאמן בהתעמלות בגיל 6, בשנת 2002, בקיבוץ אלונים במסגרת הפועל עמק יזרעאל. בגיל 13, עבר להתאמן באגודת מכבי צפון אצל המאמן ויקטור יסקאיביץ', תחת ניהולו של אהרון ליטוין. בשנת 2010, התקבל לנבחרת ישראל לנוער וייצג לראשונה את המדינה בתחרות בחו"ל.

92. תובע 1 פעל תחת הוועד האולימפי גם במהלך שירותו הצבאי והשתתף בתחרויות בינלאומיות. הוא קיבל מלגות מהוועד. בשנת 2014, לאחר הישגים באליפות אירופה לנוער, נכנס יחד עם חבריו לנבחרת, לסגל האולימפי, דבר שכלל תמיכה באמצעות מלגה חודשית של 1,500 ₪ מהוועד האולימפי, אשר עלתה בהמשך לסך של 3,000 ₪. בשנים הראשונות לחברותו באיגוד מ-2004 עד 2010, התובע לא נשלח לבדיקות רפואיות מקיפות מלבד בדיקות תפקודי לב בסיסיות. כאבי הכתפיים שלו החלו באזור השנים 2013–2014, ובשלב זה הוא יזם בעצמו טיפולי פיזיותרפיה והמשיך להתאמן מתוך תחושה שהכל תקין (עמ' 9 ש' 26–35 בפרוט' מיום 07.02.24).

93. תובע 1 ציין כי ייעדו אותו לטוקיו 2020 כחלק מהסגל האולימפי (עמ' 19 ש' 19), וכי הוועד האולימפי מימן את טיפולי הפיזיותרפיה שלו (עמ' 41 ש' 33). בשנת 2015 נשלח לראשונה לבדיקות רפואיות בווינגייט מטעם הוועד האולימפי, שם התלונן על כאבים בכתפיו אך שוחרר להמשך אימונים עם הנחה שמספיקה פיזיותרפיה. בשנת 2016 מצבו החמיר משמעותית עד שלא יכול היה להתאמן כלל, ובעקבות תלונותיו נשלח לראשונה לבדיקת MRI שהראתה תוצאות קשות בשתי הכתפיים. הוא עבר שני ניתוחים בשנת 2017, כאשר הניתוח הראשון בוצע ב-20 במאי והשני בסוף השנה, ולאחריהם עבר שיקום ארוך שדרש נסיעות יומיות מקיבוץ דליה לתל אביב ועזרה מרובה מהוריו.

94. במהלך שירותו הצבאי, אליו התגייס ב-04.12.2014 כספורטאי מצטיין, שירת בתפקיד פקידותי ביחידה 81 בגבעתיים ושילב אימוני בוקר וערב. לאחר פרישתו מהספורט בעקבות הפציעה והניתוחים, החל בשנת 2018 ללמוד הנדסת חשמל באוניברסיטת תל אביב במסלול מצטיינים, וכעת הוא סטודנט לתואר שני ומקבל מלגת מחיה של כ-6,000 ₪ בחודש. הוא ניסה לעבוד במשך כ-8 חודשים כמאמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

ילדים במכבי תל אביב, אך נאלץ להפסיק בשל המגבלות הפיזיות בכתפיו שאינן מאפשרות לו להרים ולהחזיק ילדים.

95. במהלך לימודיו עבד בחברת אינטל במשרת סטודנט בשכר של 85 ₪ לשעה, שהסתכם בסך של כ-8,500 ₪ בחודש. כמו כן, הוא עומד להתחיל לעבוד בחברת אפל ישראל במחלקת המחקר של בינה מלאכותית, בשכר סטודנט של 160 ₪ לשעה עם צפי למעבר למשרה מלאה בשכר התחלתי של בערך 40,000 ₪ לחודש ברוטו. התובע ציין כי קיבל בעבר מספר פעמים פרס הצטיינות על סך חמשת אלפים ₪ מחברת אפל בגין הישגיו הלימודיים.

96. התובע עבר בדיקה גופנית ביום 06/11/2014 ובבדיקה נוספת ב-22/11/2015. הוא הסתמך על קביעת הרופאה שהוא כשיר (עמ' 45 ש' 27). כיום הוא סובל מכאבים יומיומיים ומגבלות תנועה בשתי הכתפיים, אך מסוגל לבצע עבודה משרדית מול מחשב.

97. התובע ביצע עשרות טיפולי פיזיותרפיה בווינגייט אצל הפיזיותרפיסטים יוסי ומאיה במהלך שנת 2015. בנוסף, עבר כ-70 טיפולי פיזיותרפיה שמומנו באסותא ובמדיקס בין אוקטובר 2015 ליולי 2018 בעיקר אצל פיזיותרפיסט בשם דיוויד ורק 3 פעמים אצל אדם בדיר. לבסוף, ציין כי הצלקות מהניתוחים מפריעות לו מבחינה אסתטית, אך הוא עובר תהליך מנטלי להתמודדות עמן (עמ' 50 ש' 34).

98. תובע 2 בהיותו בגיל 6 החל להתאמן באגודת הפועל חולון. בהמשך עבר להתעמלות תחרותית, נרשם כחבר באיגוד ההתעמלות, ובשנת 2010 הוגדר כחלק מנבחרת ישראל לנוער והתאמן באולם בהדר יוסף (עמ' 143 למוצגי התביעה). בין השנים 2004 ל-2014 לא נשלח לבדיקה רפואית כללית או לבדיקת מפרקים, אלא רק לבדיקות ארגומטריות של הלב. (עמ' 64 ש' 13 בפרוט' מיום 07.02.24).

99. התובע תיאר פציעה ראשונה בשנת 2010 במהלך תרגיל טבעות בגביע האיגוד, שבעקבותיה סבל מאי-יציבות בכתף שהובילה לניתוח בשנת 2012 בשל קרע גדול בלברוס. לאחר הניתוח עבר שיקום של כחצי שנה במכון מדיקס אצל הפיזיותרפיסט אדם בדיר, וקיבל אישור לחזור להתאמן מד"ר רמי ירון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

100. תובע 2 התגייס בינואר 2015 כספורטאי מצטיין והשתחרר בינואר 2018. בשנת 2017, בעודו חייל במעמד ספורטאי מצטיין נפצע בשנית במהלך תחרות מבחן על מכשיר המתח בהדר יוסף. הוא נבדק דרך הצבא במחלקת הכתף באיכילוב אצל ד"ר ערן ממון, שם אובחן בבדיקת MRI עם קרע חוזר בלברום ובעיה ב-"AC ג'וינט". בשל חומרת הפציעה עבר ניתוח נוסף בדצמבר 2017 ונאלץ לפרוש לחלוטין מספורט תחרותי.

101. לאחר פרישתו ושיקומו, למד לתואר דו-חוגי בתקשורת ובתוכנית הרב-תחומית במדעי הרוח בין אוקטובר 2019 לאוקטובר 2022. הוא ניסה לעבוד כמאמן בהפועל חולון אך התקשה פיזית בשל חוסר יכולת להרים מתעמלים או להזיז מזרונים. כיום הוא גר לבד בתל אביב ועובד כאיש קריאייטיב ושיווק במשרה מלאה בחברת הייטק בשכר ברוטו של 13,000 ₪ בחודש.

102. בנוסף לעבודתו, הוא יוצר מוזיקה, מפרשן מדי פעם בערוץ הספורט, ומבצע אימוני כושר וריצות קלות המותאמים למצבו. הוא העיד כי שילם בעצמו על מרבית טיפוליו הפיזיותרפיים והאלטרנטיביים כגון כירופרקט ואוסטאופט בעלות של 450 ₪ לביקור, שכן האיגוד סירב לממן. בנוגע לצלקות הניתוח, העיד כי הן מפריעות לו אך הוא עבר תהליך מנטלי לקבלתן ואף הצטלם ללא חולצה עבור קליפ לשיר שכתב (עמ' 89 ש' 30).

103. מר משה יצחק העיד שהוא המנהל המקצועי של איגוד ההתעמלות לבנים משנת 2000 בקירוב, ואחראי על כל ענייני המקצועיים (עמ' 9 ש' 1-15 בפרוט' הדיון מיום 16.02.26).

העד השיב בחקירתו (עמ' 10 ש' 22):

הבנתי. ולגבי, מה אתה יכול להגיד לגבי התובעים שלנו, י', לגבי ההשתייכות שלו לסגל?	עו"ד הרשקוביץ:
מ' הוא היה, הוא היה בסגל נבחרת נוער.	העד, מר יצחק:
באיזה שנים אתה זוכר?	עו"ד הרשקוביץ:
לדעתי 2014. היה, היה קודם, שנה, שנתיים קודם אבל השיא של הנבחרת הזו היה ב-2014 באליפות אירופה, הם עשו גמר קבוצתי.	העד, מר יצחק:
הבנתי. מבחינת המעטפת של המאמנים והמעטפת הרפואית שמקבל חבר סגל?	עו"ד הרשקוביץ:
בתקופה ההיא בעיקר בעיקר זה היה יותר מערכת אימונים ובדיקות שגרתיות, בדיקה שנתית שחוק הספורט מחייב כל ספורטאי ובגיל	העד, מר יצחק:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

הזה ובתקופה ההיא שהתקציבים היו גם לא כמו
היום זה פחות או יותר היה. כמוכן שהיה, אם
היה איזשהו עומס או פציעה או משהו היו
מטפלים באופן פרטני יותר.

ומי היה מפנה את הספורטאי, בכלל, באופן כללי
מי מפנה את הספורטאי לטיפול רפואי? מי, איך
זה (לא ברור)?

זה בדרך כלל מתחיל מהאימון עצמו בין
הספורטאי למאמן ואם צריך יותר מזה אז זה
מגיע אלי ואני ממליץ או לא ממליץ למנכ"ל או
למנהל, מי שהיה באיגוד באותה תקופה, אם
לאשר. יש כמוכן כאלה שלא הסתפקו בזה ועשו
גם באופן פרטי, אבל באופן כללי אם יש, אם היו
פניות כאלה שמצריכות אז ידענו איך לטפל בהן.
ואם אנחנו מתייחסים ל-י' עצמו מה אתה יודע
על המעטפת הרפואית שהוא קיבל או על
התלונות שלו? פציעות שלו?

מהרגע שהוא נכנס ביחד עם עוד, הם היו 6
מתעמלים, ברגע שהם נכנסו לסגל, סגל נוער
בקטגוריות של הוועד האולימפי של המדינה מה
שנקרא אז, כבר הוא קיבל מעטפת רפואית
מלאה.

מה זה אומר?
שזה כולל בדיקות שגרתיות, מעקב אורתופדי,
סקירה או, אני לא כל כך נכנסתי לעומק של סוג
הבדיקות, אולי הרופאים שם יודעים אבל.

מאיפה הוא מקבל את הטיפול הזה?
אז קיבלו בווינגייט,
בווינגייט.

ברפואת ספורט בווינגייט."

עו"ד הרשקוביץ:

העד, מר יצחק:

עו"ד הרשקוביץ:

העד, מר יצחק:

עו"ד הרשקוביץ:

העד, מר יצחק:

עו"ד הרשקוביץ:

העד, מר יצחק:

עו"ד הרשקוביץ:

העד, מר יצחק:

104. מר גילי לוסטיג, מנכ"ל הוועד האולימפי העיד כי שימש כמנהל היחידה לספורט

הישגי במשך 17 שנים לפני שהתמנה למנכ"ל הוועד האולימפי בשנת 2014 (עמ' 25

ש' 15 בפרוט' הדיון מיום 11.09.24).

מר לוסטיג ענה בחקירתו הראשית (עמ' 25 ש' 27):

הזכרת את היחידה לספורט הישגי, כמה מילים
מה זאת היחידה הזאת? שנקבל מושג מה
מדובר.

היחידה לספורט הישגי זה בעצם גוף שהוקם
ב-1984 שהחליטו שלא מספיק לנו רק להשתתף
אלא צריך גם להצליח והיא קמה כדי לעשות
כמה דברים שהיום הם ברורים לכולם, של
תוכניות עם מטרות ועם יעדים ועם מדדים
לבדיקה ועם תוכניות שכתובות ומסודרות וביצוע
מול תכנון, הבאת מאמנים ברמה מאוד גבוהה
וכדומה שהיום זה ברור, בטח אחרי המשחקים

"עו"ד עטר:

העד, מר לוסטיג:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

האולימפיים בפריז שזכינו שם ב-7 מדליות. אז היחידה היא הגוף המקצועי שבעצם עובד מול האיגודים כדי לתכלל את כל הפעילות שלהם ולעגן אותם תחת קורת גג אחת. יש, במשחקים האולימפיים יש 32 ענפים וכולם תחת אותה קורת גג של היחידה לספורט הישגי"

הוא הסביר שהוועד האולימפי קובע קריטריונים לסגלים האולימפיים על פי תוצאות, ומעניק מלגות לספורטאים אלו מכספים המגיעים מקרן ההקדש. (עמ' 27 ש' 20, עמ' 49 ש' 32).

מר לוסטיג ענה בחקירתו הנגדית לשאלת ב"כ התובעים (עמ' 36 ש' 22):

"העד, מר לוסטיג: (מדברים ביחד) אחריות אומרת ביטוח. אין אף ספורטאי שבוטח בוועד האולימפי, אין, אין דבר כזה. ספורטאי לא מבוטח בוועד האולימפי כי הוא לא שייך אלינו. הוא שייך לאגודה ולאגוד, אין ביטוח לספורטאי. המקום היחידי שאני מבטח את הספורטאים זה במשחקים האולימפיים. כל מי שנפצע במשחקים האולימפיים מבוטח על ידינו ומטופל על ידינו מ-א' ועד ת' אם חס וחלילה קורה לו משהו במשחקים האולימפיים וזו אחריותנו ולשם אנחנו מכוונים. ואחריות מהוועד, ביטוח אף אחד מהספורטאים לא מבוטח.

105. ד"ר גליצקיה השיבה בחקירה ראשית (עמ' 24 ש' 34 בפרוט' הדיון מיום 16.02.25):

"העדה, ד"ר גליצקיה: המערך הרפואי במכון וינגייט בעצם הוקם על מנת שנוכל לעזור לספורטאים, לחסוך להם זמן יקר לאימונים ושנוכל לתת את המענה הראשוני ישירות במקום שבו הם מתאמנים. כמובן שזה יותר רלוונטי לספורטאים שמתאמנים או מתגוררים בווינגייט, כי יש הרבה ספורטאי סגל שלא גרים או מתאמנים בווינגייט ואז מבחינתם זה טיפה פחות נגיש. סוג של מרפאת בית לקריאות דחופות. אם מישהו מתאמן במכון וינגייט ואז הוא מצונן, מרגיש לא טוב, אז הוא מגיע אליי, אני בודקת ואני נותנת לו טיפול והמלצות. אנחנו בשום פנים ואופן לא מחליפים קופת חולים כי כל ספורטאי אולימפי מצד אחד יש לו זכויות ואחת הזכויות זה להיות מטופל במערכת. יש לו גם חובות, והזכות הנוספת החשובה ביותר שאנחנו לא מכתיבים לספורטאי איפה הוא חייב להיות מטופל, זה בחירתו החופשית, הוא מקבל טיפול איפה שהוא רוצה. מחובתו, במידה והוא בוחר להיות מטופל במקום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

אחר, לעדכן את המערכת, לפחות לשלוח את הסיכום. זאת אומרת זה מה שאנחנו עושים. במסגרת מעטפת רפואית כל ספורטאי, וזה נקבע ע"י ועדה רפואית של הוועד האולימפי שהיא מורכבת מרופאים בכירים, כל אחד בתחום שלו עם שיטה לרפואת ספורט מן הסתם. כל ספורטאי בסגל האולימפי פעם בשנה חייב לעבור בדיקה, בדיקת מעטפת במכון כאשר הבדיקה כוללת בדיקה גופנית, מבחן מאמץ, אולטרסאונד של הלב, סקירה אורתופדית, ייעוץ תזונתי. או-קיי? זה מחובתו. זה שונה מחוק הספורט כי חוק הספורט מתייחס לענפים שונים בצורה שונה, דרישות לביצוע מבחן מאמץ הן גם על-פי ענפים שונים וגילאים שונים. אנחנו עובדים על-פי תקנון של ועדה רפואית של הוועד האולימפי.

עו"ד שולמן:

אז אם אני מבינה נכון המערך הרפואי במכון וינגייט הוא לא מחליף את קופת חולים או בתי החולים?

העדה, ד"ר גליצקיה: הוא בשום צורה לא מחליף מערכת בריאות ציבורית. הוא נוצר על מנת לעזור לספורטאי, להקל על הספורטאי וחופף מזה יש לנו כמובן את הדרישות, כי המטרה של המעטפת הרפואית היא בעצם לעזור לספורטאי למקסם את היכולות שלו. כי מטרת העל שלנו מעבר לבריאות הספורטאי כמובן, מטרת העל שלנו זה לשפר, לעזור לו למקסם את היכולת והישגיות זה שם המשחק. ספורטאי נמדד בהישגים שלו וזה בעצם מה שאנחנו אמורים לעזור לו לעשות."

106. עוד העידה ד"ר גליצקיה כי התובע נבדק על ידה ב-2014 בקשר לקרסול אך בבדיקתה היא מצאה סימנים ראשוניים לבעיה בכתפיים בשריר המסובב ולפיכך המליצה לתובע טיפולי פיזיותרפיה לחיזוק חגורת הכתפיים וכך שוב בבדיקתה ב-2015 אז הסבירה לתובע 1 כי מצבו החמיר ואם לא יטופל או מצבו ישתפר יאלץ לפנות לאורתופד ולעבור בירור אורתופדי מלא. (עמ' 27, 28 בפרוט').

107. כאשר בדקה את התובע בשנת 2016 ראתה שמצבו החמיר עוד יותר ולכן הוא הופנה לד"ר ערן דולב שבדק אותו וזיהה אי יציבות בשתי הכתפיים והסביר לו על האפשרות לעשות ניתוח. ד"ר גליצקיה פגשה שוב את תובע 1 בשנת 2018, לאחר שעבר שני ניתוחים בשתי הכתפיים, ומצאה הגבלה משמעותית בטווחי התנועה וירידה בכוח (עמ' 30 ש' 14).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

108. לגבי התובע 2, היא העידה כי בדקה אותו רק בדיקת מאמץ פרטית שביצע בוינגייט לקבלת אישור כשירות (עמ' 31 ש' 35). היא הסבירה כי רוב ספורטאי ההישג נוטים להסתיר או להמעיט בפציעותיהם בשל תחרותיות ורצון עז להגיע לאולימפיאדה והמיעוט או שמאדיר פציעותיו כחלק מההסבר לכשלון בהישגים כטענתה, ורק 20% מהספורטאים מדווחים בצורה אמיתית על מצב בריאותם (עמ' 30 ש' 36).

109. כך, העידה ד"ר גליצקיה לא התלונן תובע 1 על הכתפיים כלל עד 2016, אז היתה הפעם הראשונה. (עמ' 31 ש' 16). ד"ר גליצקיה ציינה כי מפרק הכתף אינו מיועד לתנועות הנדרשות בהתעמלות מכשירים וכי לפחות 30% מהמתעמלים סובלים מפגיעות כתף (עמ' 26 ש' 10, עמ' 31 לפרוטוקול). כשנשאלה מדוע לא הפנתה את תובע 1 לאורתופד כבר בשנת 2015, השיבה כי באותה עת לא היו סימני אי-יציבות במפרק והכאב לא הצדיק זאת, וכי התובע עצמו לא התלונן בפניה או בפני האורתופדים על הכתפיים (עמ' 7-8 ו-9 לפרוטוקול). היא הדגישה כי "בהתאם לכישוריו" פירושו ביצוע פעולות שאינן גורמות לכאב, כגון הימנעות מתרגילי מתח וטבעות.

ד"ר גליצקיה ענתה לשאלת ב"כ הנתבעת עו"ד שולמן (עמ' 29 ש' 16) :

"עו"ד שולמן: או-קיי. את תוכלי לספר לנו איזה ספורטאים לא יכולים להתאמן מבחינתך? קצת על המנגנון הזה של פסילת ספורטאים מאימונים?

העדה, ד"ר גליצקיה: אני ב-01/03 השנה חוגגת 27 שנות עבודה שלי במכון ווינגייט. ב-27 שנות עבודה שלי השבתתי לצמיתות מפעילות שני ספורטאים, אחד עם פריצת דיסק צווארי גבוה כאשר כל פעילות גופנית עלולה לגרום למוות פתאומי במהלך פעילות, והשני ספורטאי מתאגרף עם מחלה גנטית בשתי העיניים והיפרדות רשתית בעין אחת כאשר המשך הפעילות בהחלט עלול היה לגרום לעיוורון טוטאלי. שאר הספורטאים אנחנו לא משביתים לצמיתות, אין דבר כזה. אנחנו מתאימים את הסוג של הפעילות לחומרת הפציעה ואופי הפציעה. כדוגמה, למשל, אם אתם נכנסים היום לעולם של התעמלות אומנותית אתם תראו שעל שטיח אחד מתאמנת נבחרת בעמידה ועל שטיח שני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

מתאמנות בנות פצועות עם פציעות שונות,
בחלקם הגוף שונה, בשכיבה או בישיבה.
האימונים לפלג הגוף העליון מדובר בפגיעה
בגפה תחתונה, חיזוק של שרירי גב ובטן.
זאת אומרת שחייך שיש לו בעיית כתפיים
הוא לא ישחה ידיים, הוא ישחה עם הקרש
אבל הוא כן ישחה רגליים. אנחנו לא
משביתים ספורטאים מפעילות."

110. מר אדם בדיר העיד כי הוא פיזיותרפיסט שטס עם הנבחרות וכי הוא קבלן פרטי, עצמאי שהחל לעבוד עם אלכס שטילוב מהנבחרת ב-2009 ובהמשך עם מתעמלי הנבחרת החל מ-2010 לאחר מותו של המטפל הקודם. (עמ' 52 ש' 5 בפרוט' מיום 11.09.2024). מר בדיר תיאר את הנוהל שלו להפנות ספורטאים לרופא לבדיקות נוספות (אולטרסאונד, MRI) אם הכאבים נמשכים למעלה משלושה-ארבעה חודשים (עמ' 70 ש' 11). הוא הוסיף כי ד"ר לובה גליצקיה היא רופאת הנבחרת וספורטאים יכולים לפנות אליה אישית, וכי הספורטאים קיבלו מעטפת רפואית מצוינת (עמ' 61 ש' 26).

חוות דעת מטעם התביעה

111. בחוות הדעת מטעם תובע 1 מיום 12.05.20, ציין ד"ר לאנה את התייעוד הרפואי שעמד לפניו החל מ-2017, וכי הנפגע החל להתלונן לפני כ-5 שנים על כאבים בכתפיים שהלכו וגברו עם הזמן, בעיקר מימין, על בסיס יום-יומי וכאבי לילה המעירים אותו משנתו. בעקבות בדיקות MRA שהדגימו נזק ניכר דרגה 4 לסחוס הגלנואיד ונזק נרחב מסוג SLAP, עבר הנפגע ניתוחים בשתי כתפיו (בתאריכים 14.08.17 ו-04.12.17) ונאלץ לפרוש לצמיתות מפעילותו כספורטאי מקצועני.

112. כיום מתלונן התובע על כאבים תמידיים, הגבלה בתנועות הכתפיים בעיקר ב-ER, חריקות, כאבי לילה, קליקים, חולשה וקושי בנשיאת חפצים כבדים או בהרמתם מעל גובה השכמה. בבדיקה הקלינית נמצאו צלקות ניתוחיות אורכיות באורך 8 ס"מ, קלואידיות, כאבים במישוש והגבלה בטווחי התנועות אקטיבית ופסיבית (בעיקר ברוטציה חיצונית ופנימית). המומחה ציין כי הניתוחים לא יאפשרו לו לחזור להתעמל לצמיתות, וכי בעתיד יזדקק קרוב לוודאי לטיפול ניתוחי חוזר להחלפת מפרק הכתף (TSR) דו-צדדי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

113. המומחה קבע לנפגע נכויות רפואיות זמניות וצמיתות על פי סעיפי המל"ל כדלקמן:

א. נכות רפואית זמנית של 100% לפי סעיף 35(1)(ז) (בגין החלמה מניתוח כתף

ימין ושמאל) מאירוע הניתוח בתאריך 17.08.14 ועד לתאריך 18.05.31.

ב. נכות רפואית זמנית של 50% לפי סעיף 35(1)(ה) מאירוע הניתוח מכתף ימין

ושמאל מתאריך 18.06.01 ועד 18.10.31.

ג. נכות רפואית צמיתה של 25% לפי סעיף 41(3)(א) (מותאם, בגין מוגבלות

וכאבים בתנועות) בכתף ימין בעקבות נזק נרחב לסחוס הגלנואיד ו-SLAP.

ד. נכות רפואית צמיתה של 25% לפי סעיף 41(3)(א) (מותאם, בגין מוגבלות

וכאבים בתנועות) בכתף שמאל בעקבות נזק נרחב לסחוס הגלנואיד ו-

SLAP.

ה. נכויות צמיתות בשיעור 10% בגין צלקת מכערת, קלואידית, בכתף ימין

ובכתף שמאל (בנפרד) לפי סעיף 75(1)(ב).

114. המומחה הדגיש כי נכותו התפקודית של הנפגע עולה בשיעור ניכר על נכותו הרפואית,

שכן היא מונעת ממנו לחזור לעסוק בהתעמלות מכשירים או בכל עבודה הדורשת

מאמצים פיזיים בגפיים העליונות לצמיתות.

חוות הדעת מטעם ההגנה

115. מחוות הדעת של המומחה מטעם הנתבעת עולה כי למומחה ממצאים דומים בקשר

לפגיעות אך בהערכת הנכות קבע לתובע 1 נכות צמיתה בשיעור של 10% בלבד עוד

ציין המומחה כי מהרשומות שלפניו עולה כי תובע 1 החל להתלונן על כאבים בכתף

שמאל רק בשנת 2015 ובשנת 2016 התלונן על כאבים בשתי הכתפיים. אז הופנה

התובע לברור אורתופדי מלא. עלפי חוות דעתו של מומחה הנתבעת לא נפל כל פגם

בטיפול ובמעקב אחר התובע.

116. המומחה איזכר מאמר של גרהרד ואח' (Gerhardt C et al). משנת 2014, העוסק

בפגיעות כתף אצל מתעמלים. במאמר זה צוין כי נזקים מבניים בכתף ובחגורת

הכתפיים אצל מתעמלים זכרים עלולים להתרחש בשל כוחות תמיכה ותנופה חוזרים

וגבוהים במהלך תרגילים על שישה מכשירים ספציפיים, ובפרט מכשיר הטבעות

("due to arise can gymnasts male in girdle shoulder and shoulder the of")

lesions structural... of types specific six the on exercises during forces

("swing and support repetitive high... rings the particularly and apparatus").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

עוד אזכר מאמר מאת דה קרלי ואח' (De Carli A et al). משנת 2012, אשר בדק ממצאי בדיקות MRI וקליניקה בכתפיים של מתעמלים תחרותיים. המחקר מצא כי אצל 100 % מהמתעמלים (36/36) נמצאו ממצאים פתולוגיים בבדיקה, לעומת 20 % בלבד (4/20) בקבוצת הביקורת.

ממצאי המחקר של דה קרלי מראים כי ל-44.4 % (16 מתוך 36) היו ממצאים המתאימים לקרע מסוג SLAP (דו-צדדי אצל ארבעה מטופלים), ול-27.7 % (10 מתוך 36) היו פציעות לברום קדמי-תחתון. כמו כן, ל-22 % מהמתעמלים (8 מתוך 36) היו ממצאים המתאימים לקרע חלקי או מלא בשרוול המסובב (rotator cuff), זאת בהשוואה ל-0 % פגיעות לברום וקרעים בשרוול המסובב אצל קבוצת הביקורת.

117. לעניין תובע 2 הוא נפצע בשנת 2010 ונותר ולאחר מכן שב לפעילות ונפצע שוב בשנת 2017 נותר ולא שב לפעילות. המומחה העריך את נכותו הצמיתה בשיעור של 10%.

חוות דעת המומחה מטעם בית המשפט

122. המומחה מטעם בית המשפט, ד"ר אריאל אורן, מונה על ידי כבוד השופטת אורלי מור-אל והגיש חוות דעת רפואיות נפרדות בעניינם של התובעים 1 ו-2. ד"ר אורן בחן את מצבם הרפואי האורתופדי של שני התובעים, שהיו מתעמלי מכשירים מקצועיים בנבחרות ישראל, והעריך את נכויותיהם על רקע פעילותם הספורטיבית המאומצת.

123. בעניינו של התובע 1, קבע המומחה בחוות דעתו כי הוא סבל מכאבים בשתי הכתפיים ועבר ניתוחים דו-צדדיים בשנת 2017. בבדיקתו ובבדיקות ה-MRI העדכניות נמצאו פגמים סחוסיים בגלנואיד (בקוטר 5 מ"מ מימין ו-8 מ"מ משמאל) וכן גוף חופשי שטוח באורך 1 ס"מ בחלק האחורי של המפרק משמאל. המומחה קבע כי נכותו של התובע קשורה ישירות ובלעדית לעיסוקו כמתעמל, שהתגבשה במהלך שנת 2016.

124. ד"ר אורן העריך את דרגת נכותו הצמיתה של תובע 1 בשיעור של 10% לכל כתף לפי סעיף 35(1)(ב), בגין הנזק הסחוסני התוך מפרקי ומצב לאחר טנוזיס של הראש הארוך של הביספס. בנוסף, נקבעה לו נכות זמנית בשיעור של 100% למשך 3 חודשים לאחר הניתוח הראשון (וניתוח שני לאחר 6 חודשים) ונכות זמנית בשיעור של 50%

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

למשך 3 חודשים נוספים. המומחה ציין כי קיים סיכוי קטן יחסית להתקדמות השינויים הניווניים בעתיד, וכי קיימת מגבלה בתפקוד ספורטיבי במיוחד בגובה שמעל לכתף.

125. בחקירתו מיום 11.09.24 המומחה הסביר כי קבע אחוזי נכות שווים לשתי הכתפיים מכיוון שמדובר בהערכה כוללנית של כל המרכיבים, ואין בהפרש הקטן כדי לשנות את שיעורי הנכות ביניהן. בחקירתו לעורך הדין גביש, ציין ד"ר אורן כי קביעתו שהנכות של תובע 1 התגבשה במהלך שנת 2016 מבוססת על הדיווחים הרפואיים שעמדו בפניו. עם זאת, הוא אישר כי קיימת אפשרות שהנכות החלה להתגבש עוד קודם לכן, במידה והתובע דיווח על כאבים קשים בכתפיים כבר בשנים 2014 או 2015.

המומחה השיב בחקירתו (עמ' 16 ש' 12):

השאלה היא האם בכל המקרים האלה שראינו כבר תלונות על כאבי כתפיים מ-2014 חוזרות ונשנות, במקביל להפניה לאורתופד היה צריך לאסור עליו להתעמל עד הבירור. האם נכון? (מדברים ביחד),	עו"ד גביש:
או לפחות להגביל את הפעילות.	
אני חושב שבניהול של ספורטאים שהם מקצוענים כאבים הם חלק לפעמים ממהלך האימונים שלהם והפיזיותרפיה והמאמנים במידה והם מצליחים לסדר את זה והם מצליחים לעזור ולהחזיר לפעילות שהיא טובה, אני חושב שזה בסדר. במידה והתלונות ממשיכות אני חושב שזה המקום לבירור. אני עונה, מרחיב את התשובה שלי לשאלה. אני חושב שבמהלך התקופה הזאת הוא היה צריך להמשיך את הבירור.	העד, ד"ר אורן: עו"ד גביש: העד, ד"ר אורן:
יופי. ולו היו שולחים אותו לבירור והיה נמצא שהוא סובל מאותם הממצאים שאתה רואה פה? אז אני חושב שהיה צריך לטפל בהם ישירות (מדברים ביחד),	עו"ד גביש:
ולגבי האימונים? ובמקביל לא להתאמן, להפסיק להתאמן?	העד, ד"ר אורן:
אי אפשר לקבוע חד משמעית למשל שהוא היה חייב ניתוח. יש אנשים שעם אותם ממצאים (מדברים ביחד),	עו"ד גביש:
(מדברים ביחד),	העד, ד"ר אורן:
רגע, רגע,	עו"ד עטר:
אל תקטע אותו, תן לו להשיב.	עו"ד גביש:
סליחה.	

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

ד"ר אורן: יש ספורטאים שעם אותם ממצאים מטופלים בפיזיותרפיה ובשיקום ומצליחים לחזור לפעילות. אין פה תשובה חד משמעית שהיא אוסרת מפעילות גופנית. יש הרבה עניין של שכל ישר ובטיפול בספורטאים מקצוענים הם לפעמים מודעים ולוקחים את הסיכון על פציעות שיש להם."

בהמשך נשאל המומחה לגבי הבדיקות מדצמבר 2015 (עמ' 11 ש' 32):

עו"ד גביש: אוקיי, בוא נמשיך. יופי, ואז ב-22.12.2015, שנה אחר, עוד פעם אותו מסמך של אותו מכון וינגייט. איזה עמוד?
עו"ד עטר: רגע סליחה, עוד פעם טעיתי, סליחה. הנה, 233.
עו"ד גביש: עמוד 233. "כאבי כתפיים זו תקופה ארוכה, בעיקר בהרמת ידיים מעל קו הכתף. כאבים במפרקים במהלך אימון על טבעות". עוד פעם הודרך, זה יוסי בלייר פיזיותרפיסט.
העד, ד"ר אורן: אוקיי.
עו"ד גביש: במקרה כזה היה מן הראוי לשלוח אותו לאורתופד?
העד, ד"ר אורן: אני חושב שכן.
עו"ד גביש: מה?
העד, ד"ר אורן: כן.
עו"ד גביש: אוקיי. ואם רשום "כאבי כתפיים זה תקופה ארוכה",
העד, ד"ר אורן: על זה,
עו"ד גביש: מה זה מלמד אותך? סתם רק לשמוע את זה, שמה יש כנראה?
העד, ד"ר אורן: שיש איזושהי בעיה שהיא מובנית בתוך הכתף שצריך לברר אותה, ללא ספק.
עו"ד שולמן: אדוני אני,
העד, ד"ר אורן: אני חושב שזה עניין של שכל ישר (מדברים ביחד),

בחקירתו בידי עו"ד עטר הוא ענה (עמ' 21 ש' 21):

עכשיו, אז רופאת ספורט בדקה אותו ב-2015 והפנתה אותו לטיפולים פיזיותרפיים, והיא אמרה במידת הצורך בירור אורתופדי מלא. זה דבר שהוא היה נכון לעשות אותו באותה עת כמו שאתה רואה?
עו"ד גביש: לא, הוא כבר ענה על זה שלא.
עו"ד עטר: אל תפריע לי, סליחה.
עו"ד גביש: הוא כבר ענה על זה שלא.
העד, ד"ר אורן: באותה נקודה, באותה נקודה כן."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

126. למשמע חקירתו הקודמת באולם והפירוט בה נחקרו הדברים, וכן לטונציה ולהקשרם של הדברים, סבורני כי פירוש התשובה היא שהיה נכון לשלוח את תובע 1 לבירור אורתופדי מלא בשלב זה. שוכנעתי מחוות דעתו של המומחה מטעם בית המשפט כי היה ראוי לשלוח את התובע לבירור אורתופד כבר בדצמבר 2015. יחד עם זאת לא הובאה ראיה, כי לו היה התובע 1 נבדק כדבעי אצל רופא ספורט ונשלח לבירור אורתופדי בשנת 2015 הנזק היה נמנע.

127. כאשר קיים קושי להוכיח באופן פוזיטיבי כי אלמלא ההפרה או ההתרשלות היה הנזק נמנע לחלוטין (מבחן האלמלא), דיני הנזיקין מאפשרים להוכיח קשר סיבתי עובדתי באמצעות "מבחן התרומה המהותית" או "מבחן הדיות". לפי מבחן זה, די להראות כי ההתנהגות העוולתית תרמה באופן מהותי להיווצרות הנזק, ואין הכרח להוכיח כי היא היוותה סיבה בלעדית אין. (ת"א (מחוזי חי') 732/01 לוי תולי ו- 49 אח' נ' חיפה כימיקלים בע"מ ו 60 אח' (03.11.2013) ת"א (מחוזי ת"א) 1491-06 יצחק וישנבסקי נ' גבי שואף בע"מ (21.07.2014)).

128. כאשר חוות דעת של מומחה רפואי שמינה בית המשפט קושרת את הנזק לפעילות באופן מובהק ומפורש, הדבר מקים את הרף הדרוש להוכחת קשר סיבתי עובדתי במאזן ההסתברויות האזרחי. במצב כזה, אף ללא קביעה פוזיטיבית מוחלטת של "אלמלא", בית המשפט ייטה לאמץ את חוות הדעת ולחייב בנזיקין. (ע"א 7144/14 נתן מכנס נ' מעון רוחמה (03.09.2015)).

129. ביחס לתובע 2, ציין המומחה כי מחצית מנכותו התגבשה עד אוקטובר 2011 ומחציתה בשנת 2017, וכי לאחר הניתוח הראשון בשנת 2011 לא היה ממליץ לו להפסיק להתעמל שכן התיקון נועד לייצב את הכתף ולהחזירו לפעילות. ד"ר אורן הדגיש כי בטיפול בספורטאים מקצוענים צריך להיות "סף רגישות לאבחון וטיפול הרבה יותר גבוה". הוא ציין כי למאמנים יש משקל והשפעה משמעותיים ביותר בהחלטות, ולעיתים רצונם להחזיר את הספורטאי לפעילות מהירה בא גם על חשבון בריאותו.

130. בחקירתו לעורך הדין עטר, הסביר ד"ר אורן כי תפקידם של רופאי ספורט הוא להוות מעטפת רפואית המדמה את "רופא המשפחה של הספורטאים". הוא אישר כי רופאת הספורט שבדקה את התובע בשנת 2015 והמליצה על טיפולי פיזיותרפיה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

ובירור אורתופדי במידת הצורך פעלה נכון לאותה נקודה. לבסוף, חידד המומחה כי החל מסוף שנת 2016, עם הבדיקה של ד"ר דולב ערן, החל להתבצע בירור מסודר לגבי פגיעותיו.

131. בעניינו של התובע 2, קבע המומחה בחוות דעתו כי הוא סבל מכאבים בכתפו השמאלית ועבר שני ניתוחים בשנים 2012 ו-2017 בעקבות פציעות שונות במהלך אימוניו. בבדיקתו הגופנית נמצאו צלקות ארתרוסקופיות בכתף שמאל (צלכת לטרלית קלואידית באורך 12 מ"מ וברוחב 5 מ"מ), רגישות במפרק ה-AC, ובדיקות MRI שהדגימו נזק לברלי עליון מסוג SLAP (דרגה 2 עד דרגה 4). המומחה קבע כי נכותו של קשורה ישירות לעיסוקו בהתעמלות מכשירים.

132. המומחה העריך את נכותו הצמיתה של תובע 2 בכתף שמאל בשיעור של 15% לפי סעיף חלקי 35(1)(ג), בגין הנזק המבני התוך מפרקי, מפרק ה-AC לאחר כריתה והפרעה בתפקוד ויציבות השכמה. נכות זו חולקה כך ש-7.5% מיוחסים לאירועים שעד לתאריך 3/10/11, ו-7.5% מיוחסים לאירוע המשיכה משנת 2017. נכויותיו הזמניות של תובע 2 נקבעו בשיעור של 100% למשך 6 שבועות ולאחר מכן 30% למשך 3 חודשים נוספים (לאחר ניתוח 2012), ובשיעור של 100% למשך 4 שבועות ולאחר מכן 30% למשך 8 שבועות נוספים (לאחר ניתוח 2017).

133. ההגנה טוענת שהתביעה לא צירפה חוות דעת מומחה רפואי התומכת בטענותיה הרפואיות, כי מתקיים קשר סיבתי עובדתי בין הנזק שנגרם לתובעים ולטענה כי התובעים לא נוטרו אובחנו וטופלו בזמן, ואילולי כן הנזק היה נמנע.

134. לדידי, משמונה מומחה מטעם בית המשפט, ובחוות דעתו התייחס לעניין הקשר הסיבתי כאמור לעיל, וציין כי הנזק לתובעים נובע מהפעילות הספורטיבית תחרותית שהינה בעצימות גבוהה, הרי שלדידי הוכח הקשר הסיבתי העובדתי. אינני מקבל את טענת ההגנה כאילו זכויותיה הדיוניות נפגעו שכן מאז הגשת חוות הדעת של המומחה מטעם בית המשפט עבר זמן רב והנתבעות יכלו לפעול למען הפרכתה בדרכים שונות.

135. סבורני כי למרות חשיבות ערך הספורט כערך חשוב שיש להגן עליו, הרי שאין הדבר יכול לאפשר הפקרת בריאותם של הספורטאים המתאמנים מגיל רך, במשך שנים רבות תוך הזרקת מוטיבציה להגעה להישגים, ענין המשתלב היטב עם חלומותיהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

להגיע להישגים תוך נטילת סיכונים, התגברות על כאבים וקשיים והכל כחלק אינטגרלי מהעיסוק בתחום. חובה עלינו כחברה להגן על אותם ספורטאים הבוחרים בעיסוק זה ברמה המקצוענית, בכדי שהמוטיבציה שלהם ושל הצוות המקצועי שמלווה אותם להגיע להישגים, לא יגרמו להם לנזק לכל החיים.

136. אני דוחה את הטענה לפיה הספורטאים בענף מכירים את הסיכונים ואחוזי הפציעות ולפיכך מודעים לסיכון ונוטלים אותו עליהם. אינני סבור שספורטאים מקבלים עליהם להיפצע, או מצפים שזה יקרה דווקא להם. יותר סביר בעיני שבשל הסיכונים הסטטיסטיים הידועים לכל הגופים והעוסקים בתחום ואמונים על שלומם של הספורטאים, כי ישמרו על הספורטאים מהסיכונים הנ"ל מלהתממש אצל כל ספורטאי, ולא להתלות בנתונים הסטטיסטיים כבסיס לטענת מעין "הסתכנות מרצון". הדבר מקבל משנה תוקף כשמדובר בקטינים. חובה היה ליידע את האפוטרופוסים על הסיכונים האלו.

הפרת חובה חקוקה

137. התובעים טוענים כי הנתבעים (איגוד ההתעמלות, מכון וינגייט, ולגבי תובע 1 גם הוועד האולימפי) הפרו חובות חקוקות המוטלות עליהם, ובראשן סעיף 63 לפקודת הנזיקין בשילוב עם **חוק הספורט**, תשמ"ח-1988 ותקנותיו. לפי טענתם, סעיף 5 לחוק הספורט אוסר על שיתוף ספורטאים בתחרויות אלא אם נבדקו תחילה בדיקות רפואיות ונמצאו כשירים. התובעים טוענים כי הנתבעים נמנעו מלבדוק את מצבם הגופני-האורתופדי כנדרש בחוק, וזאת כדי לאפשר להם להמשיך לייצג את נבחרות ישראל על חשבון בריאותם.

138. בנוסף, התובעים מצביעים על הפרת **תקנות הספורט (בדיקות רפואיות)**, תשע"ד-2014, ובפרט סעיף 3(א-ב) בשל הימנעות ממילוי שאלונים ובדיקות גופניות כלליות מדי שנה ולפני כל תחרות. הם טוענים גם להפרת סעיף 3(ד) לתקנות בשל אי-ביצוע בדיקה גופנית כללית לאחר שהחלימו מפציעות שבהן זוהה נזק או חשד לנזק בכתף. כמו כן, נטען כי לפי סעיף 6 לתקנות, ככל שרופא מטעם הנתבעים בדק אותם, הוא התרשל בכך שנמנע מלהפנותם לבדיקות המשך נדרשות (כמו בדיקות אורתופד או הדמיה) לקביעת כשירותם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

139. התובעים טוענים עוד להפרת כללי האתיקה לפי קוד הבסיס: כללי האתיקה לספורט בישראל, ובפרט סעיף 4 שעניינו אחריות כלפי ספורטאי קטין. לטענתם, איגוד ההתעמלות הפר חובות אלו בכך שנמנע מפיקוח מקצועי רפואי על שלומם של התובעים כקטינים (סעיף 4.1), נמנע מלשלוח אותם למעקבים רפואיים המבוססים על שיקולים מקצועיים סבירים (סעיף 4.5), ולא פעל כלפיהם בשקיפות והגינות בהתאם לחוק הספורט (סעיף 4.8).

140. איגוד ההתעמלות טוען כי הוא קיים את חובותיו בהתאם לחוק הספורט והעמיד לרשות התובעים את המעטפת הרפואית והמקצועית הטובה ביותר. האיגוד פעל בהתאם לחוק הספורט לביצוע בדיקה שנתית וכל טענה בנוגע להמשך טיפול בזיקה לבדיקה השנתית שקבעה שהם כשירים להמשיך להתאמן, היא טענה רפואית נגד גורם חיצוני שלא הוכחה בחוות דעת.

141. הוועד האולימפי טוען כי חוק הספורט ותקנותיו אינם חלים עליו כלל, שכן לפי סעיף 5 לתקנות הספורט וסעיף 5 לחוק, החובות חלות על גופי ספורט המארגנים תחרויות אגודה, התאחדות או איגוד ולא על הוועד האולימפי, אשר אינו מעורב בשוטף באימונים ובמעטפת הרפואית היומיומית. הוועד האולימפי מפנה לפסיקה בתיק ת"א 61403-00 עזבון המנוח ליאור קבילו ז"ל נ' מדינת ישראל (26.08.03), לתמיכה בטענה כי חובות אלו אינן חלות על גוף שאינו מארגן את הפעילות השוטפת. כמו כן, נטען כי הקוד האתי שצוטט אינו רלוונטי לתביעה מאחר שהחובות בו חלות על ספורטאים ומאמנים ולא על ארגון כמו הוועד האולימפי.

142. מכון וינגייט טוען כי לא הפר כל חובה חקוקה, וכי ביחס לתובע 2, הוא נבדק ביום 9.8.2015 במסגרת בדיקת כשירות לספורט באופן פרטי בהתאם לחוק, מילא שאלון ונמצא כשיר לכל פעילות גופנית ללא הגבלה עלידי ד"ר מיכאל שבינר. המכון מדגיש כי התובעים לא צירפו כל חוות דעת רפואית המוכיחה כי נפל פגם כלשהו בבדיקות הכשירות שביצע המכון או כי הופר סטנדרט רפואי חקוק כלשהו בזמנים הרלוונטיים.

143. בסעיף 5 לחוק הספורט 1988 כתוב בזו הלשון:

"(א) אגודת ספורט, מכון ספורט, ארגון ספורט והתאחדות או איגוד לא ישתפו ספורטאים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

בתחרויות ספורט המאורגנות בידם או מטעמם, אלא
אם כן הספורטאים נבדקו תחילה בדיקות רפואיות
ונמצאו כשירים.

(ב) השר, בהסכמת שר הבריאות, רשאי לקבוע בתקנות,
לאחר התייעצות בהתאחדות או באיגוד הנוגע לענין,
את סוגי הבדיקות הרפואיות ותדירותן."

בתקנות הספורט (בדיקות רפואיות), תשע"ד-2014 כתוב:

- 2" הבדיקות הרפואיות לקביעת כשירות, שספורטאי חייב להיבדק
אלון רפואי ובדיקה גופנית כללית וכן בדיקה ארגומטרית בכפוף
לתקנה 4.
3. (א) ספורטאי ימלא שאלון רפואי בכל עונת ספורט קודם שישתתף
בתחרויות ספורט.
(ב) בדיקה גופנית כללית תיערך לספורטאי מדי שנה בשנה."

144. מתיקו הרפואי של התובע 1 עולה (נספח 1 למוצגי נתבעת 1, נספח 3 למוצגי נתבעת
3):

א. ביום 06.11.2014 - בשאלון רפואי, בדיקה גופנית ובדיקת מאמץ,
התובע 1 הצהיר על היסטוריה של שברים (בשוק שמאל ובכף רגל
שמאל), נקעים (בקרסול שמאל וקרסול ימין) וסבל ממיגרנות
וכאבים בכתפיים בתרגילי טבעות (עמ' 218 במוצגי נתבעת 3).
בבדיקה האורטופדית נמצאה הגבלה מינימלית ב-dorsiflexion
ברגל שמאל, היפרפרונציה, רגישות מינימלית בנקישה על שוק
שמאל, וכן רגישות לאורך LAB וגירוי של Inf.S. מימין ומשמאל.
בבדיקת המאמץ נמצאה איוושה סיסטולית 1/6 לאורך LSB
והומלץ על תרגול פרופריוצפטיבי לחיזוק חגורת הכתפיים.

ב. ביום 28.10.2015 - במכתב פיזיותרפיסט (מכון REACTION
אסותא), דווח כי התובע 1 הגיע לטיפול לאחר הורדת גבס בעקבות
שבר ליז-פרנק, כאשר בבדיקה נמצאו רגישות ונפיחות באזור כף
הרגל, חולשה בשרירי התאומים והארבע ראשי, וכאבים בנשיאת
משקל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

ג. ביום 22.12.15, בשאלון רפואי, בדיקה גופנית ובדיקת מאמץ, התלונן התובע 1 על רגליים חלשות לאחר פציעה ועייפות ברגליים במהלך המאמץ, וכן על טשטוש ראייה על רקע מיגרנות ואובדן ראייה זמני בעין אחת למספר דקות. בבדיקה הגופנית נמצאה רגישות מעל UCL בשני המרפקים, רגישות דו-צדדית מעל Inf.S + Sup.S, גירוי של LHB בצד שמאל (יותר משמאל), וסימן apprehension חיובי בצד שמאל.

ד. ביום 22.12.15 - בדיקה גופנית על ידי ד"ר גליצקיה בה נרשם בסיכום "עקב כאבים בכתף שמאל וסימני גירוי של השרוול המסובב וכאבים בשני המפרקים.. חייב להקפיד על טיפולים פיזיותרפיים במידת הצורך בירור אורתופדי מלא". וכן מכתב פיזיותרפיסט ליעל לנדר על כי התובע מתלונן: "כאבי כתפיים זה תקופה ארוכה, בעיקר בהרמות הידיים מעל קו הכתף, כאבים במפרקים במהלך אימון על טבעות" (עמ' 233 למוצגי נתבעת 3).

ה. ביום 08.08.16 - במכתב פיזיותרפיסט (מכון REACTION אסותא), הגיע התובע 1 עקב כאבים בקרסול שמאל בזמן תרגילי קרקע, ונמצאו רגישות ונפיחות קלה באזור מפרק ה-subtalar, תחת אבחנה של sinus tarsi subtalar joint impingement (syndrome) בתאריך 27/09/16, במכתב פיזיותרפיסט (מכון REACTION אסותא), דווח על כאבים בכפות הרגליים בזמן ניתור ונחיתה, ונמצאה רגישות בקשת כפות הרגליים (דו-צדדי) ומסביב לעצם העקב. בתאריך 20/11/2016, בשאלון רפואי, בדיקה גופנית ובדיקת מאמץ, התלונן התובע 1 על כאבים בכתפיים במהלך האימונים באופן רצוף, טשטושים בראיה לעיתים קרובות, וקושי בנשימה וכאבי רגליים במאמץ.

ו. ביום 20.11.2016 - בבדיקה האורתופדית נמצאו כאב ב-extension של עמוד השדרה, פלטפוס, וסימני גירוי של שרירי השרוול המסובב דו-צדדי (יותר בצד שמאל) עם ירידה בכוח המלווה בכאבים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

ז. ביום 14.09.2017 - במכתב פיזיותרפיסט (reaction) מכוון פיזיותרפיה אסותא), צוין כי התובע 1 מטופל לאחר ניתוח בכתף ימין, כאשר חסרים לו טווחים מלאים בסיבוב אחורי ושנים כאבים בסופי טווחים לכל הכיוונים. בתאריך 16 באוקטובר 2017, במכתב פיזיותרפיסט (REACTION אסותא), צוין כי התובע 1 עבר ניתוח כתף 8 שבועות לפני כן ונמצא בשיקום.

ח. ביום 23.11.2017 - במכתב פיזיותרפיסט (REACTION אסותא), דווח כי התובע 1 חזר לאימוני כושר לאחר ניתוח ארתרוסקופי בכתף ימין לפני 12 שבועות, כאשר חסר לו טווח רוטציה חיצונית של הכתף ו-10 מעלות של shoulder flexion סופיות, לצד הבדל משמעותי במסת שריר ה-rotator cuff בין ימין לשמאל.

ט. ביום 14.01.2018 וכן ב-25 בפברואר 2018, במכתבי פיזיותרפיסט (REACTION אסותא), צוין כי התובע 1 נמצא בשיקום לאחר ניתוח BICEPS TENODESIS בכתף שמאל.

י. בתאריך 1 במאי 2018, במכתב פיזיותרפיסט (REACTION אסותא), צוין כי התובע 1 מציג טווחים כמעט מלאים בכתף שמאל, אך סובל מכאב לקראת סוף טווח ABD/EXT/FLX.

יא. בתאריך 3 ביוני 2018, במכתב פיזיותרפיסט (REACTION אסותא), צוין כי התובע 1 נמצא בשיקום לאחר ניתוח לשתי הכתפיים (arthroscopy shoulder BI) וזקוק להמשך טיפול להורדת הנפיחות והכאב ולשיפור טווח התנועה המוגבל. בתאריך 21/06/2018, בשאלון רפואי, בדיקה גופנית ובדיקת מאמץ, התלונן התובע 1 על קוצר נשימה במאמץ והצהיר על ניתוחים בשתי הכתפיים בשנת 2017 (LHB tenodesis). בבדיקה הגופנית מתאריך 21/06/2018 נמצאו צלקות לאחר ניתוחים דו-צדדיים, הגבלה משמעותית בטווחי התנועה וירידה בכוח (יותר בצד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

שמאל), לצד סימני גירוי של שרירי השרוול המסובב דו-צדדי (יותר בצד שמאל).

יב. בסיכום בדיקת המאמץ מתאריך 21/06/2018 צוין כי מצבו התפקודי של התובע 1 אינו טוב והוא כשיר לפעילות בהגבלה בלבד, ללא עבודה על פלג הגוף העליון (למעט במסגרת שיקום/פיזיותרפיה). בתיעוד הפיזיותרפיה השוטף (ממכון אסותא), תועד בין היתר כי בתאריך 08/09/2017 נמצא התובע 1 שבועיים לאחר ניתוח לתיקון SLAP. בתאריך 19/12/2017 תועד כי הוא שבועיים לאחר ניתוח LETARJET בשמאל והתחיל פיזיותרפיה, ובתאריכים 25/04/2018 ו-01/05/2018 צוין כי טיפול מנואלי ודיקור מערבי הביאו לראשונה להטבה משמעותית בכאב בגידי ה-BICEPS וה-RC.

145. מהמקובץ עולה כי לתובע נערכו בדיקות סדירות רק החל מ-2014 עת נכנס לסגל האולימפי, אולם התובע 1 עולה היה חבר באיגוד ההתעמלות משנת 2004. לא מצאתי במוצגי הנתבעת ראיה לשאלונים או לבדיקות כלליות. לפיכך נראה כי נתבעת 1 לא עמדה בחובת הדין. לעניין תובע 2 נראה כי גם לגביו, למעט בדיקה כללית ב-2015 שבוצעה לטענתו ביוזמת המאמן שלו ושולמה מכיסו, לא הוגשה כל אסמכתא לביצוע בדיקות כלליות חוץ מהבדיקות הארגומטריות, מתחילת חברותו באיגוד ההתעמלות בשנת 2002.

אשם תורם

146. ההגנה טוענת כי יש להטיל על התובע 1 אשם תורם בשל כך שנמנע מלדווח על הכאבים בכתף עד לשנת 2015 והמשיך להתאמן. התובעים דוחים את הניסיון להטיל עליהם אחריות בשל כך שהמשיכו להתאמן. באולם ההתעמלות קיימת אווירה שגם כשכואב – ממשיכים; הספורטאים הצעירים הסתמכו באופן טבעי על המערכת הרפואית והמקצועית שתדע לאבחן מתי הפציעה מסוכנת; התובעים שוללים הטלת אשם תורם על ספורטאים קטינים שפעלו במערכת היררכית נוקשה שבה המסר היה שכאב הוא חלק מהענף.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

147. שוכנעתי כי תובע 1 החל להתלונן על בעיות בכתף רק בשנת 2015 והוא נשלח לטיפול פיזיותרפיה ולאחר החמרה ב-2016 וכאבים בשתי הכתפיים נשלח לברור מלא אצל אורתופד המכון והמשך הטיפול. הרופאה המטפלת הבחינה גם ללא התלונות בבעיה בכתפיים אך סברה כי פיזיותרפיה בלבד תוכל לטפל בבעיה וכי ניתן להמשיך להתאמן, ותובע 2 קיבל אישור להמשיך להתאמן לאחר החלמתו מהניתוח הראשון. יחד עם זאת אני מקבל את הטענה כי מדובר בספורטאים צעירים הנתונים ללחץ מנטלי רב להגיע להישגים. לפיכך אני דוחה את טענת האשם התורם.

חלוקת הנזק

148. לעניין חלוקת הנזק של תובע 1 מצאתי כי שלושת הנתבעות חבות ביחד ולחוד בנזקו של התובע. אגודת ההתעמלות הקרובה אליו ופעילויות הספורט נעשות תחתיה, מכון וינגייט שבו התאמן ובה נבדק ופוקח ע"י רופאה, והוועד האולימפי שקיבל אותו לסגל במצבו הרפואי. לעניין חלוקת הנזק של תובע 2 מצאתי כי נתבעות 1 ו-5 חבים ביחד ולחוד בנזקו של התובע.

דיון בעניין הנזק

תובע 1

הנכות

149. בית המשפט מינה מומחה מטעמו ממנה עולה כי לתובע 1 נכות צמיתה בשיעור של 10% בגין הנכות בכל כתף וכן 5% נכות צמיתה בגין צלקות בכתפיים, ובסה"כ נכות משוקללת בשיעור של 23.05%.
הלכה היא בידינו כי בהיעדר סיבות טובות לכך, לא יחרוג בית המשפט מקביעת המומחים הרפואיים מטעמו (ע"א 1156/92 סגל נ' סגל, ע"א 8288/00 קרנית נ' סיכסך, ע"א 3212/03 יצחק נהרי נ' דולב חברה לביטוח). לפיכך אני קובע שנכותו הרפואית הצמיתה של התובע 1 תעמוד על 23.05%.

150. לאחר שעיינתי ושקלתי את טענות הצדדים, בכפוף לטעמים שהובאו לעיל ומונחה על ידי הפסיקה לפיה בדרך כלל הנכות הרפואית משקפת נאמנה את הנכות התפקודית, ובשים לב למהות הפגיעות, גיל התובע ואופי הנכויות, הנני קובע כי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

נכותו התפקודית של התובע בעקבות התאונה תהה שווה למלוא הנכות האורטופדית, ומחצית הנכות הפלסטית, קרי 21.025%.

הפסדי שכר ופגיעה בכושר השתכרות

151. התובע היה ספורטאי הישגי ומקצועי בהתעמלות מכשירים וחבר נבחרת ישראל בעת הפגיעה. כיום הוא סטודנט לתואר שני בהנדסת חשמל באוניברסיטת תל אביב במסלול מצטיינים ומיועד לדוקטורט, ועובד במשרת סטודנט בחברת אפל (Apple).
152. התובע טוען לבסיס שכר לעבר של סכום גלובלי בסך 200,000 ₪, ולעתיד לבסיס שכר של 50,000 ₪ (עד גיל 40) ו-100,000 ₪ (מגיל 40 ואילך). הנתבעת טוענת כי אין מקום לפיצוי או שיש להפחיתו משמעותית בשל היעדר קשר סיבתי וסיכון אינהרנטי בספורט.

153. סבורני כי בתיק מסוג זה, כשהמדובר בנכות אורתופדית ובשאלה של השפעתה על הפגיעה בכושר ההשתכרות לעתיד, במקרה דנן הפיצוי חייב להיות גלובלי. (ראו ע"א 525/74 אסבסטוס וכימיקלים חברה בע"מ נ' פזגז חברה לשווק בע"מ (10.07.76) פ"מ ל(3) 281, בעמ' 284 וכן ע"א 801/89 אהרון כהן נ' יוסף שבאם, מו (2) [18/03/1992] וכן ד. קציר בספרו "פיצויים בשל נזקי גוף" מהדורה רביעית בעמ' 857-858), על כן אני פוסק לתובע פיצוי גלובלי עבור פגיעה בכושר ההשתכרות לעבר ולעתיד כולל הפסדי פנסיה וזכויות סוציאליות בסך כולל של 1,000,000 ₪.

עזרת הזולת

154. התובע מעריך נזקיו לראש נזק זה בגין עזרת בני המשפחה, בסכום של 80,000 ₪. לאחר עיון בטענות הצדדים, סבורני יש מקום לפיצוי גלובלי עבור ראש נזק זה בסכום של 18,000 ₪.

עזרה רפואית ונסיעות

155. התובע מעריך נזקיו בגין ראש נזק זה בסכום של 50,000 ₪. סבורני יש מקום לפיצוי גלובלי עבור ראש נזק זה בסכום של 10,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

כאב וסבל

156. התובע מחשב את נזקו בגין הכאב והסבל שחוה על סך של 250,000 ₪. ההגנה מציעה לשלם בגין ראש נזק זה 50,000 ₪ לכל היותר. בגין ראש נזק זה, שיעור הנכות וטיבה, אני פוסק פיצוי בסך 100,000 ₪.

דיון בעניין הנזק

תובע 2

הנכות

157. בית המשפט מינה מומחה מטעמו, ממנה עולה כי לתובע 2 נכות צמיתה בשיעור של 15% בגין הפגיעה בכתף שמאל, וכן 5% בגין הצלקת ובסה"כ נכות משוקללת צמיתה בשיעור של 19.25%.

158. הלכה היא בידינו כי בהיעדר סיבות טובות לכך, לא יחרוג בית המשפט מקביעת המומחים הרפואיים מטעמו (ע"א 1156/92 סגל נ' סגל, ע"א 8288/00 קרנית נ' סיכסך, ע"א 3212/03 יצחק נהרי נ' דולב חברה לביטוח). לפיכך אני קובע שנכותו הרפואית הצמיתה של התובע תעמוד על 19.25%.

159. לאחר שעיינתי ושקלתי את טענות הצדדים, בכפוף לטעמים שהובאו לעיל ומונחה על ידי הפסיקה לפיה בדרך כלל הנכות הרפואית משקפת נאמנה את הנכות התפקודית, ובשים לב למהות הפגיעות, גיל התובע ואופי הנכויות, הנני קובע כי נכותו התפקודית של התובע בעקבות התאונה תהה שווה למלוא הנכות האורטופדית, ומחצית הנכות הפלסטית, קרי 17.125%.

הפסדי שכר ופגיעה בכושר השתכרות

160. התובע היה ספורטאי הישגי ומקצועי בהתעמלות מכשירים וחבר נבחרת ישראל בעבר. כיום הוא עובד בחברת הייטק (אוטוטוקס) בתפקיד שיווק וקריאטיב ומאז שנת 2024 עובד בחברת "נטרי" (Natri).

התובע טוען לבסיס שכר לעבר של 100,000 ₪ גלובלי, ולעתיד לבסיס שכר של 21,000 ₪ (לפי 1.5 מהשכר הממוצע במשק).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

הנתבעת טוענת כי אין להטיל עליה אחריות ואין מקום לפיצוי בהיעדר הוכחת הפסדים.

161. סבורני כי בתיק מסוג זה, כשהמדובר בשאלה של השפעתה על הפגיעה בכושר ההשתכרות לעתיד, הפיצוי חייב להיות גלובלי. (ראו ע"א 525/74 **אסבסטוס וכימיקלים חברה בע"מ נ' פזגז חברה לשווק בע"מ** (10.07.76) פ"מ ל(3) 281, בעמ' 284 וכן ע"א 801/89 **אהרון כהן נ' יוסף שבאס**, מו (2) [18/03/1992] וכן ד. קציר בספרו **"פיצויים בשל נזקי גוף"** מהדורה רביעית בעמ' 857-858), על כן אני פוסק לתובע פיצוי גלובלי עבור פגיעה בכושר ההשתכרות לעבר ולעתיד כולל הפסדי פנסיה וזכויות סוציאליות בסך כולל של 400,000 ₪.

עזרת הזולת

162. התובע מעריך נזקיו לראש נזק זה בגין עזרת בני המשפחה, בסכום של 20,000 ₪. לאחר עיון בטענות הצדדים, סבורני יש מקום לפיצוי גלובלי עבור ראש נזק זה בסכום של 10,000 ₪.

עזרה רפואית ונסיעות

163. התובע מעריך נזקיו בגין ראש נזק זה בסכום של 20,000 ₪. סבורני יש מקום לפיצוי גלובלי עבור ראש נזק זה בסכום של 5,000 ₪.

כאב וסבל

164. התובע מחשב את נזקו בגין הכאב והסבל שחווה על סך של 150,000 ₪. הנתבעת מציעה לשלם בגין ראש נזק זה 20,000 ₪ לכל היותר. בגין ראש נזק זה, שיעור הנכות וטיבה, אני פוסק פיצוי בסך 90,000 ₪.

סוף דבר

165. התביעה מתקבלת והנתבעות תשלמנה את הסכומים הנ"ל ע"פ חלוקת האחריות שקבעתי, בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בשיעור של 23.4% מהסכום הנ"ל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 45309-03-20

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים

ניתן היום, כ"ו אב תשפ"ו, 09 אוגוסט 2026, בהעדר הצדדים.

מנחם מריו קליין, שופט בכיר